

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 41, 2018

Nummer 41, 2018

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:9024](#) 10-10-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:2861](#) 25-09-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:2894](#) 03-07-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:567](#) 20-02-2018

werknemster/Hemera Textiles B.V.

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:13142](#) 06-11-2018

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2018:9547](#) 01-11-2018

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2018:9543](#) 01-11-2018

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2018:9555](#) 01-11-2018

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:4119](#) 01-11-2018

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:6155](#) 31-10-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5283](#) 31-10-2018

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2018:5300](#) 31-10-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5291](#) 30-10-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:7813](#) 30-10-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5260](#) 30-10-2018

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:5982](#) 25-10-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:8874](#) 24-10-2018

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:4068](#) 19-10-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:8629](#) 18-10-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:7457](#) 17-10-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:8488](#) 12-10-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:7592](#) 11-10-2018

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:4114](#) 10-10-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:7641](#) 01-10-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5186](#) 08-08-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5185](#) 01-08-2018

RECHTSPRAAK

Consumentenbond heeft een artikel gepubliceerd over zonnebrandsprays, waarin staat vermeld dat de zonnebrandspray van eiseres in plaats van de beloofde bescherming van 30 maar een bescherming biedt van 15. Een te lage factor zonnebrand kan op korte en lange termijn schade toebrengen aan de huid van consumenten. Voorzieningenrechter oordeelt dat Consumentenbond dit artikel niet hoeft te verwijderen of rectificeren en ook geen nadere stukken hoeft te verstrekken aan eiseres over het verrichte onderzoek dat aan de publicatie ten grondslag ligt. Recht van de Consumentenbond op vrije meningsuiting dient in dit geval te prevaleren boven het door eiseres ingeroepen recht op bescherming van haar eer en goede naam.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 06-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:13142

Zaaknummer: C-09-555617-KG ZA 18-660

Rechters: M.E. Groeneveld-Stubbe

Advocaten: R.M. van Rompaey, I.I.L. Jansen, J.L. Naves en Y.L. Bierens

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor gekwalificeerde doodslag door lichamelijk beperkte vrouw in haar woning te overvallen en dusdanig te mishandelen dat zij is komen te overlijden. Benadeelde partij (zus van slachtoffer) niet-ontvankelijk in vorderingen ter zake van immateriële schadevergoeding (affectieschade) en shockschadevergoeding.

De verdachten in deze zaak hebben volgens een vooropgezet plan het slachtoffer, een kwetsbare en lichamelijk beperkte vrouw, in haar woning overvallen, terwijl ze wisten dat zij thuis was. Het slachtoffer was de buurvrouw van een van de verdachten. De verdachten hebben haar woning doorzocht om geld van haar te stelen. Zij hebben het slachtoffer mishandeld en haar handen en benen bij elkaar gebonden. Uiteindelijk is het slachtoffer komen te overlijden, omdat zij door het handelen van de verdachten geen adem meer kon halen.

De zus van het slachtoffer heeft zich als benadeelde partij in het strafproces gevoegd met een vordering van € 23.304,03 wegens materiële en immateriële schade, verhoogd met een bedrag van € 20.000 ter zake van shockschade.

De rechtbank wijst de materiële schadevergoeding toe, voor zover de schadeposten betrekking hebben op de kosten voor lijkbezorging en levensonderhoud. De rechtbank is van oordeel dat de gevorderde toekomstige schade niet voor toewijzing in aanmerking komt, nu niet nader is onderbouwd waar eventuele toekomstige schade op zou kunnen zien en er ook overigens geen aanwijzingen zijn dat sprake is van nog niet geopenbaarde toekomstige voor vergoeding in aanmerking komende schade. Met betrekking tot de immateriële schadevergoeding oordeelt de rechtbank dat affectieschade niet voor vergoeding in aanmerking komt. Wat betreft de gevorderde shockschade overweegt de rechtbank als volgt. De benadeelde partij is in behandeling geweest bij een psycholoog en heeft EMDR-therapie ondergaan teneinde haar PTSS-klachten te behandelen. De psychische schade waarvoor de benadeelde partij onder behandeling was zou zijn opgelopen door confrontatie met het levenloze lichaam en het letsel zichtbaar op het lichaam van haar zus, het slachtoffer, teneinde haar te identificeren. Voorts

heeft de benadeelde partij kennisgenomen van het dossier en de inhoud ervan, alsook van de overhoopgehaalde woning van haar zus. Uit de door de benadeelde partij overgelegde stukken blijkt echter niet dat de EMDR-therapie is ondergaan ten gevolge van klachten die zijn ontstaan door confrontatie met het lichaam en letsel van het slachtoffer. Voor een inhoudelijke beoordeling van de vordering zou nader onderzoek noodzakelijk zijn. De rechtbank is gelet daarop van oordeel dat de behandeling van de vordering tot vergoeding van shockschade een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert. De rechtbank zal daarom de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaren in de vordering.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 01-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2018:9543

Zaaknummer: 15/871263-17

Rechters: J. van Beek, A.S. van Leeuwen en C.P. Staal

Advocaten: E.J. van Gils

Wetsartikelen: 288 Sr en 312 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor overtreding van artikel 6 WVV 1994 door met een veel te hoge snelheid een overstekende fietser aan te rijden, waarna het 16-jarige slachtoffer is overleden aan zijn verwondingen. Ouders van slachtoffer niet-ontvankelijk in shockschadevordering (gevorderd: € 20.000 p.p.). Benadeelden hebben beiden hulp gezocht voor de rouwverwerking, maar niet is sprake van een in de psychiatrie erkend ziektebeeld. Rechtbank acht het verzoek van de benadeelde partij om dan in ieder geval een oordeel te geven ten aanzien van de andere vereisten voor de toekenning van shockschade, te vergaand voor in deze strafprocedure.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 01-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:4119

Zaaknummer: 08/952104-17

Rechters: A.M. Rikken, H. Stam en S.K. Huisman

Advocaten: D. Greven en I.I. Assink

Wetsartikelen: 6 WVV 1994

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor gekwalificeerde doodslag door lichamelijk beperkte vrouw in haar woning te overvallen en dusdanig te mishandelen dat zij is komen te overlijden. Benadeelde partij (zus van slachtoffer) niet-ontvankelijk in vorderingen ter zake van immateriële schadevergoeding (affectieschade) en shockschadevergoeding.

De verdachten in deze zaak hebben volgens een vooropgezet plan het slachtoffer, een kwetsbare en lichamelijk beperkte vrouw, in haar woning overvallen, terwijl ze wisten dat zij thuis was. Het slachtoffer was de buurvrouw van een van de verdachten. De verdachten hebben haar woning doorzocht om geld van haar te stelen. Zij hebben het slachtoffer mishandeld en haar handen en benen bij elkaar gebonden. Uiteindelijk is het slachtoffer komen te overlijden, omdat zij door het handelen van de verdachten geen adem meer kon halen.

De zus van het slachtoffer heeft zich als benadeelde partij in het strafproces gevoegd met een vordering van € 23.304,03 wegens materiële en immateriële schade, verhoogd met een bedrag van € 20.000 ter zake van shockschade.

De rechtbank wijst de materiële schadevergoeding toe, voor zover de schadeposten betrekking hebben op de kosten voor lijkbezorging en levensonderhoud. De rechtbank is van oordeel dat de gevorderde toekomstige schade niet voor toewijzing in aanmerking komt, nu niet nader is onderbouwd waar eventuele toekomstige schade op zou kunnen zien en er ook overigens geen aanwijzingen zijn dat sprake is van nog niet geopenbaarde toekomstige voor vergoeding in aanmerking komende schade. Met betrekking tot de immateriële schadevergoeding oordeelt de rechtbank dat affectieschade niet voor vergoeding in aanmerking komt. Wat betreft de gevorderde shockschade overweegt de rechtbank als volgt. De benadeelde partij is in behandeling geweest bij een psycholoog en heeft EMDR-therapie ondergaan teneinde haar PTSS-klachten te behandelen. De psychische schade waarvoor de benadeelde partij onder behandeling was zou zijn opgelopen door confrontatie met het levenloze lichaam en het letsel zichtbaar op het lichaam van haar zus, het slachtoffer, teneinde haar te identificeren. Voorts

heeft de benadeelde partij kennisgenomen van het dossier en de inhoud ervan, alsook van de overhoopgehaalde woning van haar zus. Uit de door de benadeelde partij overgelegde stukken blijkt echter niet dat de EMDR-therapie is ondergaan ten gevolge van klachten die zijn ontstaan door confrontatie met het lichaam en letsel van het slachtoffer. Voor een inhoudelijke beoordeling van de vordering zou nader onderzoek noodzakelijk zijn. De rechtbank is gelet daarop van oordeel dat de behandeling van de vordering tot vergoeding van shockschade een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert. De rechtbank zal daarom de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaren in de vordering.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 01-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2018:9547

Zaaknummer: 15/871463-17

Rechters: J. van Beek, A.S. van Leeuwen en C.P. Staal

Advocaten: H.J.G. Dudink

Wetsartikelen: 288 Sr en 312 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor gekwalificeerde doodslag door lichamelijk beperkte vrouw in haar woning te overvallen en dusdanig te mishandelen dat zij is komen te overlijden. Benadeelde partij (zus van slachtoffer) niet-ontvankelijk in vorderingen ter zake van immateriële schadevergoeding (affectieschade) en shockschadevergoeding.

De verdachten in deze zaak hebben volgens een vooropgezet plan het slachtoffer, een kwetsbare en lichamelijk beperkte vrouw, in haar woning overvallen, terwijl ze wisten dat zij thuis was. Het slachtoffer was de buurvrouw van een van de verdachten. De verdachten hebben haar woning doorzocht om geld van haar te stelen. Zij hebben het slachtoffer mishandeld en haar handen en benen bij elkaar gebonden. Uiteindelijk is het slachtoffer komen te overlijden, omdat zij door het handelen van de verdachten geen adem meer kon halen.

De zus van het slachtoffer heeft zich als benadeelde partij in het strafproces gevoegd met een vordering van € 23.304,03 wegens materiële en immateriële schade, verhoogd met een bedrag van € 20.000 ter zake van shockschade.

De rechtbank wijst de materiële schadevergoeding toe, voor zover de schadeposten betrekking hebben op de kosten voor lijkbezorging en levensonderhoud. De rechtbank is van oordeel dat de gevorderde toekomstige schade niet voor toewijzing in aanmerking komt, nu niet nader is onderbouwd waar eventuele toekomstige schade op zou kunnen zien en er ook overigens geen aanwijzingen zijn dat sprake is van nog niet geopenbaarde toekomstige voor vergoeding in aanmerking komende schade. Met betrekking tot de immateriële schadevergoeding oordeelt de rechtbank dat affectieschade niet voor vergoeding in aanmerking komt. Wat betreft de gevorderde shockschade overweegt de rechtbank als volgt. De benadeelde partij is in behandeling geweest bij een psycholoog en heeft EMDR-therapie ondergaan teneinde haar PTSS-klachten te behandelen. De psychische schade waarvoor de benadeelde partij onder behandeling was zou zijn opgelopen door confrontatie met het levenloze lichaam en het letsel zichtbaar op het lichaam van haar zus, het slachtoffer, teneinde haar te identificeren. Voorts

heeft de benadeelde partij kennisgenomen van het dossier en de inhoud ervan, alsook van de overhoopgehaalde woning van haar zus. Uit de door de benadeelde partij overgelegde stukken blijkt echter niet dat de EMDR-therapie is ondergaan ten gevolge van klachten die zijn ontstaan door confrontatie met het lichaam en letsel van het slachtoffer. Voor een inhoudelijke beoordeling van de vordering zou nader onderzoek noodzakelijk zijn. De rechtbank is gelet daarop van oordeel dat de behandeling van de vordering tot vergoeding van shockschade een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert. De rechtbank zal daarom de benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaren in de vordering.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 01-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2018:9555

Zaaknummer: 15/871264-17

Rechters: J. van Beek, A.S. van Leeuwen en C.P. Staal

Advocaten: J.J. Liefstink

Wetsartikelen: 288 Sr en 312 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag door in psychotische toestand fors geweld toe te passen op het hoofd en de hals van slachtoffer. Toewijzing € 100.000 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer. Medische eindtoestand is (nog) niet bereikt, maar ten aanzien van verschillende fysieke beperkingen bij slachtoffer is duidelijk dat deze blijvend zijn en niet meer tot herstel zullen leiden.

De verdachte is in deze zaak veroordeeld voor poging tot doodslag. Toen hij in een psychotische toestand (en onder invloed van drugs) verkeerde, heeft hij fors geweld toegepast op het hoofd en de hals van het slachtoffer. Als gevolg hiervan heeft het slachtoffer onherstelbaar en ernstig letsel opgelopen, zowel fysiek als mentaal. Het slachtoffer heeft moeite met spreken en lopen en op deze gebieden zal zij nooit volledig herstellen. Haar smaak komt nooit meer terug. Het gevoel van hitte en kou op delen van haar lichaam is ook blijvend weggefallen.

Het slachtoffer voegt zich als benadeelde partij in het strafproces met een vordering van € 1.399,49 aan materiële schade en € 100.000 aan immateriële schade. De rechtbank wijst deze vordering volledig toe en overweegt hiertoe als volgt. De precieze omvang van de immateriële schade kan thans niet met zekerheid worden vastgesteld, nu de medische eindtoestand (nog) niet is bereikt. Ten aanzien van diverse fysieke beperkingen die het gevolg zijn van het door verdachte jegens de benadeelde partij uitgeoefende geweld is duidelijk dat deze blijvend zijn en niet meer tot herstel zullen leiden. De hoop is gevestigd op (kleine) verbeteringen van haar spraak en verbeteringen in het lopen. De rechtbank begrijpt uit de vordering en de verdere toelichting daarop dat de thans gevorderde schade de geleden immateriële schade is tot het moment van de zitting c.q. het moment waarop het vonnis wordt gewezen en dat de totale schade, gelet op het gegeven dat de medische eindtoestand nog niet is bereikt, nog niet bekend is.

Met betrekking tot de hoogte van de vergoeding overweegt de rechtbank als volgt. De rechtbank heeft ter zitting kunnen waarnemen hoe het op dit moment met de benadeelde partij gaat. Voordat het geweldsincident plaatsvond was zij een jonge vrouw in de bloei van

haar leven. Heel veel dingen die voor velen als vanzelfsprekend worden gezien, en eerst ook voor het slachtoffer vanzelfsprekend waren, zijn dat niet langer. De gevolgen van het jegens haar door verdachte toegepaste geweld zijn dan ook nauwelijks voor te stellen. Uit het medisch dossier blijkt dat zij als gevolg van de bewezenverklarde feiten diverse hersenbloedingen heeft gehad, met alle gevolgen van dien. Het slachtoffer is niet meer in staat om zelfstandig te functioneren en heeft permanent behoefte aan zorg en bijstand. In hoeverre haar situatie in de toekomst nog kan verbeteren is op dit moment onduidelijk. Wel is duidelijk dat volledig herstel onwaarschijnlijk is. De rechtbank acht het gevorderde smartengeld dan ook redelijk en ziet geen aanleiding om dit bedrag te matigen vanwege de psychische toestand van de verdachte.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 31-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5283

Zaaknummer: 16/659105-18 en 16/659513-18 (gev. ttz) (P)

Rechters: W.S. Ludwig, N.E.M. Kranenbroek en V.C. Kool

Advocaten: M. Veldman en H.A. Rispens

Wetsartikelen: 284 Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Aanrijding op spoorovergang tussen door voetbalelftal gehuurde bierfiets en een treinstel. Geen aansprakelijkheid verhuurder voor de door de bierfiets toegebrachte schade aan het treinstel. Enkele feit dat verhuurder een bierfiets verhuurt die breder is dan wettelijk is toegestaan, leidt niet zonder meer tot aansprakelijkheid. Directe schadeoorzaak is onduidelijk, waardoor de omkeringsregel niet toegepast kan worden. Dat de directe oorzaak van de aanrijding gevonden moet worden in de breedte van de bierfiets of het alcoholgebruik hierin, volgt niet uit de eigen stellingen van NS.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 31-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2018:5300

Zaaknummer: C/01/326693 / HA ZA 17-697

Rechters: H.T.J.F. Verhappen

Advocaten: W.A.M. Rupert en R.H.J. Wildenburg

RECHTSPRAAK

Bopz. De klacht tegen toedienen van dwangmedicatie vanwege intern gevaar is ongegrond verklaard. Schadevergoeding afgewezen. De instelling mocht dwangmedicatie toedienen, ook vóóordat de rechtbank op de klacht besliste, omdat er was sprake van intern gevaar (noodsituatie op de afdeling) waardoor de beslissing van de rechtbank niet kon worden afgewacht. Instelling heeft beslissing voldoende zorgvuldig genomen en voldoende voldaan aan de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit. Geen onrechtmatige daad.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 30-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5291

Zaaknummer: C/16/467525 / FA RK 18-5351

Rechters: J.R. van Es-de Vries, A.A.T. van Rens en A.R. Scharrenborg

Advocaten: A.E.M.C. Koudijs

Wetsartikelen: 38c lid 1 Wet Bopz

RECHTSPRAAK

De auteur van het boek ‘Een bank in Suriname’ hoeft de tekst over een overleden zakenman die voor ruim vier miljoen USD creditcardfraude heeft gepleegd, niet aan te passen. De uitlatingen van gedaagde in het boek zouden niet onrechtmatig zijn geweest jegens de zakenman als hij nog in leven zou zijn geweest, dus zijn ze ook niet onrechtmatig jegens zijn nabestaanden. Daarmee is niet voldaan aan de vereisten van artikel 6:106 lid 1 aanhef en sub c BW en dus kan dit geen gerechtvaardigde beperking opleveren op het grondrecht vrijheid van meningsuiting.

Eisers zijn de broer, moeder en zus van een overleden zakenman die in 2015 is omgekomen bij een vliegtuigongeluk. Kort na de dood van de zakenman zijn in diverse Surinaamse media berichten geplaatst over een miljoenenfraude bij De Surinaamsche Bank (hierna: DSB), waarbij de zakenman betrokken zou zijn. In 2017 heeft gedaagde een boek over DSB uitgebracht met de titel *Een bank in Suriname* en de ondertitel *Pe a moni de?* (vertaald naar het Nederlands: *Waar is het geld gebleven?*). Van het boek zijn ongeveer vijfhonderd exemplaren verkocht. In dit boek wordt onder andere geschreven over de betrokkenheid van de zakenman bij de miljoenenfraude. Eisers vorderen nu om gedaagde te bevelen iedere onjuiste, onvolledige en suggestieve uiting over de zakenman in relatie tot DSB te staken en gestaakt te houden en gedaagde te veroordelen tot het plaatsen van rectificaties.

De rechtbank overweegt als volgt. Toewijzing van de vorderingen van eisers houdt een beperking in van het in artikel 10 lid 1 EVRM vastgelegde recht op vrijheid van meningsuiting. Van een beperking die bij wet is voorzien is sprake, indien de uitlating van gedaagde in het boek onrechtmatig is in de zin van artikel 6:162 BW. In dit geval gaat het niet om uitlatingen over eisers, maar over hun overleden zoon respectievelijk broer. Eisers baseren hun vordering op artikel 6:106 lid 1 aanhef en sub c BW. Zij stellen immateriële schade te hebben geleden door uitlatingen van gedaagde.

De vraag die in de eerste plaats beantwoord dient te worden, is of voorshands aannemelijk is

geworden dat de passage in het boek van gedaagde onrechtmatig zou zijn geweest jegens de zakenman, ware hij nog in leven geweest. Een falend controlesysteem bij een grote nationale bank raakt aan het algemeen belang en daarover mag publiekelijk worden gedebatteerd. De rechtbank is voorts van oordeel dat voor de uitlating van gedaagde in het boek ten tijde van de publicatie voldoende steun bestond in de feiten. Voor het uiten van beschuldigingen als door gedaagde gedaan, is niet vereist dat de zakenman voor fraude moet zijn veroordeeld door de rechter. De formulering en inkleding van de uitlating over de zakenman is ook niet onnodig grievend. Zijn naam was al eerder in Surinaamse media in verband gebracht met de creditcardfraude. De uitlatingen van gedaagde in het boek zouden dan ook niet onrechtmatig zijn geweest jegens de zakenman als hij nog in leven zou zijn geweest. Daarmee is niet voldaan aan de vereisten van artikel 6:106 lid 1 aanhef en sub c BW. Op die grond is de vordering dan ook niet toewijsbaar.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 30-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:7813

Zaaknummer: C/13/653676 / KG ZA 18-933

Rechters: M.W. van der Veen

Advocaten: S.M. Kaak, G.C. Leander, J. Lubbers en J.H.M. Becker

Wetsartikelen: 6:106 lid 1 aanhef en sub c BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor gewelddadige woningoverval, waarbij slachtoffers zijn vastgebonden en zwaar zijn mishandeld. Toewijzing immateriële schadevergoedingen van € 7.500 aan twee van de slachtoffers. Toewijzing € 4.000 immateriële schadevergoeding aan derde slachtoffer. Niet-ontvankelijkheid in vordering voor zover deze betrekking heeft op het verlies van arbeidsvermogen, resterende beveiligingskosten en toekomstige rapportages.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 30-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5260

Zaaknummer: 16.705988-17 (P)

Rechters: R.B. Eigeman, H. den Haan en M.J.A. L. Beljaars

Advocaten: A. Boumanjal

Wetsartikelen: 140 Sr, 282 Sr, 311 Sr, 312 Sr, 317 Sr en 416 Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzekeraar erkent aansprakelijkheid voor schade als gevolg van verkeersongeval. Vraag wie integraal recht heeft op inzage in het concept- en definitieve expertiserapport van de orthopedisch expert; schadebehandelaar bij Allianz of enkel de medisch adviseur van Allianz? Partijen bevinden zich nog in de onderhandelingsfase, waarin weinig waarborgen zijn voor de privacybescherming van verzoekster. Bovendien krijgt Allianz via haar medisch adviseur voldoende gelegenheid om kennis te nemen van het rapport. Verzoekster hoeft het rapport niet aan een ander dan de medisch adviseur van Allianz beschikbaar te stellen.

Verzoekster is als fietser geschept door een autobusje, waarna zij ongeveer tien meter werd meegesleurd. Hierdoor heeft verzoekster ernstig letsel opgelopen. Aansprakelijkheid is door London Verzekering, althans Allianz, als WAM-verzekeraar van het autobusje erkend. Over de aard en de ernst van de klachten en beperkingen die verzoekster ondervindt als gevolg van dit ongeval bestaat tussen partijen geen overeenstemming. Om die reden zijn partijen overeengekomen dat een orthopedische expertise zal plaatsvinden.

In dit deelgeschil verzoekt verzoekster de rechtbank om Allianz te bevelen haar medewerking te verlenen aan het reeds overeengekomen expertisetraject zonder dat daarbij op voorhand de verplichting aan verzoekster wordt opgelegd om het conceptrapport en/of het definitieve rapport onverkort te delen met de door Allianz ingeschakelde schaderegelaar. Allianz doet een tegenverzoek en verzoekt de rechtbank om verzoekster te bevelen mee te werken aan het deskundigenonderzoek in die zin dat, als zij geen gebruik maakt van haar blokkeringsrecht, zowel het concept- als het definitieve rapport van de orthopeed (ook) aan (de schaderegelaar van) Allianz zal worden verstrekt.

De rechtbank overweegt als volgt. Aan de rechtbank wordt de vraag voorgelegd wie integraal recht heeft op inzage in het concept- en definitieve expertiserapport van de orthopedisch expert. Voorop moet worden gesteld dat partijen zich in een minnelijk

(schadeafwikkelings)traject bevinden. Partijen zitten aldus nog in de onderhandelingsfase en zijn vrij de kaders van de afwikkeling van hun geschil zelf te bepalen. Van een schending van artikel 6 EVRM, waar Allianz zich op beroept, kan op dit moment dan ook geen sprake zijn. Tegen deze (buitengerechtelijke) achtergrond moet het geschil van partijen worden geplaatst. De rechtbank is van oordeel dat het belang van verzoekster op haar recht op privacy prevaleert boven het belang van Allianz om inzage in het expertiserapport te krijgen. De buitengerechtelijke fase waarin partijen zich bevinden is hierbij van doorslaggevende betekenis. De rechtbank heeft daarbij van belang geacht dat de inbreuk op het recht op privacy in dit geval in strijd is met de proportionaliteit en subsidiariteit. Het staat Allianz vanzelfsprekend vrij om vervolgens gerichte vragen aan haar medisch adviseur over het rapport te stellen. Allianz krijgt via haar medisch adviseur derhalve voldoende gelegenheid om kennis te nemen van het rapport.

Al met al kan naar het oordeel van de rechtbank op dit moment niet van verzoekster worden verlangd dat zij het expertiserapport aan een ander dan de medisch adviseur van Allianz beschikbaar stelt. Er zijn in deze fase van het geschil simpelweg onvoldoende waarborgen waarmee de privacy van verzoekster bij openbaring van het rapport wordt beschermd. Andere feiten of omstandigheden die ertoe zouden moeten leiden dat de schadebehandelaar recht op inzage in het expertiserapport zou moeten hebben, zijn door Allianz niet gesteld en kunnen derhalve niet tot een ander oordeel leiden. Het verzoek van verzoekster wordt toegewezen en het tegenverzoek van Allianz wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 24-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:8874

Zaaknummer: C/10/545560 / HA RK 18-191

Rechters: A. Boer

Advocaten: W.H.M.J. Pelckmans en mr. K.M. Volker

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Afwijzing verzoek voorschot op schadevergoeding. Niet aangetoond dat de schade het reeds betaalde voorschot significant overstijgt. Causaal verband tussen schade en verkeersongeval staat niet vast. Buitengerechtelijke kosten deels afgewezen.

Verzoeker is bij een aanrijding in botsing gekomen met een bij ASR WAM-verzekerde en door mevrouw M. bestuurde auto. ASR heeft aansprakelijkheid erkend en heeft aan verzoeker een bedrag ad € 859,41 ter zake van schade aan het voertuig van verzoeker uitgekeerd alsmede een voorschot onder algemene titel ad € 500 betaald. Nadien heeft verzoeker aan ASR een nota ter zake van buitengerechtelijke kosten verzonden. Deze nota is door ASR onbetaald gelaten. ASR heeft een voorstel aan verzoeker gedaan om zijn letselschadedossier af te wikkelen tegen een slotbetaling van € 1.000. Verzoeker heeft hier niet mee ingestemd.

Verzoeker verzoekt de kantonrechter voor recht te verklaren om bij beschikking ASR te veroordelen om een bedrag aan hem te betalen van € 5.000 als voorschot op de schadevergoeding en ASR te veroordelen om over te gaan tot betaling van de tot op heden gedeclareerde en onbetaald gebleven buitengerechtelijke kosten.

Ten aanzien van het door verzoeker verzochte voorschot overweegt de kantonrechter als volgt. ASR heeft betwist dat de door verzoeker geleden schade het bedrag van € 500 overstijgt. Naar het oordeel van de kantonrechter is op grond van de overgelegde stukken alsmede hetgeen door verzoeker naar voren is gebracht onvoldoende komen vast te staan dat verzoeker aanspraak heeft op een schadevergoeding waarvan de hoogte het reeds betaalde bedrag van € 500 significant overstijgt. Daarbij is van belang dat naar het oordeel van de kantonrechter op basis van de overgelegde medische adviezen weliswaar voldoende is komen vast te staan dat ten gevolge van het verkeersongeval spierpijn in de nek van verzoeker is ontstaan, doch een causaal verband tussen het verkeersongeval en de overige door verzoeker gestelde klachten (tandletsel, geconstateerde psychische klachten en nekhernia) daarmee niet, althans onvoldoende, is aangetoond. Dit leidt ertoe dat het verzochte voorschotbedrag van € 5.000 wordt afgewezen.

Met betrekking tot de buitengerechtelijke kosten overweegt de kantonrechter als volgt. Met

ASR is de kantonrechter van oordeel dat de door verzoeker (ten aanzien van een overgroot deel van de werkzaamheden) gehanteerde tijdseenheid van (minimaal) tien minuten niet redelijk is, nu daarmee onvoldoende inzichtelijk wordt wat de daadwerkelijk bestede tijd is. De kantonrechter is voorts van oordeel dat de door verzoeker opgevoerde tijdsbesteding bovenmatig is. Daarbij is van belang dat de aansprakelijkheid door ASR is erkend, zodat dit geen punt van discussie meer is tussen partijen. De kantonrechter concludeert dat de gevorderde buitengerechtelijke kosten toewijsbaar zijn voor 50%.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 18-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:8629

Zaaknummer: 7121229 VZ VERZ 18-18385

Rechters: R.J. van Boven

Advocaten: O. Emre, M.J. van Hilten en P.C. Knijp

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Veroordeling voor zeer gewelddadige verkrachting.
Slachtoffer heeft gebroken oogkas, gebroken jukbeen en bloedingen in
het hoofd opgelopen. Toewijzing immateriële schadevergoeding ter
hoogte van € 15.000 aan slachtoffer.***

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 11-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:7592

Zaaknummer: 13/650194-16

Rechters: J.P.W. Helmonds, J.M. Jongkind en M.M. Helmers

Advocaten: A. Ijmen

Wetsartikelen: 242 Sr en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Tussenuitspraak. Bodemrechter staat tussentijds hoger beroep toe na deelgeschil over schade als gevolg van ongeval met bloembak.

Rechtbank: bloembak in voortuin van gedaagden voldeed in de gegeven omstandigheden aan de eisen die men daaraan mag stellen.

Hiermee is een beslissing gegeven over de materiële rechtsverhouding tussen partijen. Tussentijds hoger beroep is daarom mogelijk (artikel 1019cc Rv).

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 10-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:4114

Zaaknummer: C/08/222950 / HA ZA 18-416

Rechters: G.G. Vermeulen

Advocaten: E.J. Bijl en E. den Bos-van Berg

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Met hiv-virus besmette verdachte heeft slachtoffer in haar vinger gebeten (eenvoudige mishandeling). Toewijzing € 2.072 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer. Hof: de omstandigheid dat de vrees van de benadeelde partij voor hiv-besmetting of medische gevolgen van andere aard vanuit wetenschappelijk perspectief wellicht niet reëel was, dient niet doorslaggevend te zijn bij de beoordeling van de (hoogte van de) vordering. Vanuit psychisch oogpunt was die vrees alleszins voorstelbaar, evenals de drang om de kans op besmetting, hoe gering ook, uit te sluiten.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:9024

Zaaknummer: 21-000313-18

Rechters: A.J. Rietveld, O. Anjewierden en E.M.J. Brink

Advocaten: V. Senczuk en T.J. van der Torn

Wetsartikelen: 300 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling wegens bedreiging hulpverleners. Benadeelde partij niet-ontvankelijk omdat verdachte onder bewind is gesteld en de bewindvoerder niet is opgeroepen in de procedure. Ten overvloede: als bewindvoerder wel was opgeroepen, was rechtbank tot afwijzing van de vordering van de benadeelde partij gekomen. Een incident als dit is onderdeel of kan een risico zijn van het werk als hulpverlener in een instelling als Inforsa.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 01-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:7641

Zaaknummer: 13/654070-18

Rechters: S.F. van Merwijk, L.R. Wisse en M.T.C. de Vries

Advocaten: C.B. Stenger

Wetsartikelen: 285 Sr

RECHTSPRAAK

Cafébezoeker verliest ringvinger doordat zijn vinger tussen de deur komt en stelt de eigenaar van het café en geïntimeerde 2 die volgens hem de deur op zijn vinger heeft gegooid, aansprakelijk. Hof bekrachtigt vonnis rechtbank dat beide vorderingen moeten worden afgewezen. Het sluiten van de deur was niet zodanig gevaarscheppend dat geïntimeerde 2 zich van haar gedraging had moeten onthouden. Om aansprakelijkheid van de café-eigenaar voor de door hem ingeschakelde portier aan te kunnen nemen moet in elk geval vaststaan dat de portier zijn taak niet deugdelijk heeft uitgevoerd.

Appellant heeft op een vrijdagavond een café bezocht, waarvan geïntimeerde 1 eigenaar is. Die nacht heeft appellant het topje van zijn linkerringvinger verloren doordat zijn vinger tussen de deur kwam. In eerste aanleg vorderde appellant hoofdelijke veroordeling van geïntimeerde 2 (degene die volgens appellant de deur op zijn hand gooide) en geïntimeerde 1 tot betaling van een bedrag van € 3.425, bestaande uit smartengeld en buitengerechtelijke incassokosten. De kantonrechter heeft de vordering afgewezen omdat appellant in het licht van de camerabeelden onvoldoende gemotiveerd heeft gesteld dat het letsel het gevolg is van een handeling van geïntimeerde 2. Appellant heeft hoger beroep ingesteld.

Het hof gaat ervan uit dat geïntimeerde 2 als gast aanwezig was in het café. Met betrekking tot de toedracht van het incident overweegt het hof dat, ondanks de camerabeelden, niet vaststaat dat het geïntimeerde 2 is geweest die de deur heeft gesloten toen de vinger van appellant bekneeld raakte. Ook indien na bewijslevering zou komen vast te staan dat geïntimeerde 2 degene is geweest die de voordeur heeft gesloten, rechtvaardigt dat niet de conclusie dat zij met die handelwijze onrechtmatig jegens appellant heeft gehandeld. Daarvoor is, zo overweegt het hof, het gevaarzettingsleerstuk van belang. In dit geval heeft appellant niet gesteld, en uit de camerabeelden kan niet worden opgemaakt, dat geïntimeerde 2 dacht of daadwerkelijk heeft waargenomen dat appellant voor de deuropening stond en zijn hand ter hoogte van de deurlijst heeft gehouden. Maar zelfs als geïntimeerde 2 heeft gezien of wist dat appellant achter haar aan kwam, heeft zij niet onrechtmatig jegens hem gehandeld door de voordeur

achter zich te sluiten. Het sluiten van de deur was, ook als appellant op dat moment bij de deuropening stond of aan kwam, niet zodanig gevaarscheppend in de zin dat het zo waarschijnlijk was dat hij daardoor letsel zou oplopen, dat geïntimeerde 2 zich van haar gedraging had moeten onthouden. Daarbij komt dan nog dat het hof begrijpelijk acht dat geïntimeerde 2 – zoals zij stelt – bang was voor de agressie van appellant en daarom naar binnen vluchtte. Onder die omstandigheden kan niet worden verwacht dat zij zich eerst zou vergewissen waar (de hand van) appellant zich bevond, alvorens de deur te sluiten. Het hof concludeert dat de vordering van appellant jegens geïntimeerde 2 terecht is afgewezen.

Ook de vordering jegens geïntimeerde 1 is volgens het hof terecht afgewezen. Appellant heeft in het geheel niet toegelicht dat en waarom geïntimeerde 1 ervoor aansprakelijk zou moeten zijn dat de portier niet permanent bij de voordeur aanwezig was. Om aansprakelijkheid van geïntimeerde 1 voor de door hem ingeschakelde portier aan te kunnen nemen moet in elk geval vaststaan dat de portier zijn taak niet deugdelijk heeft uitgevoerd. Voor zover appellant wil zeggen dat de portier verplicht was onafgebroken bij de voordeur te staan, heeft hij deze stelling in het geheel niet nader onderbouwd. Al hierop stuit zijn betoog af. Het hof bekrachtigt het bestreden vonnis.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 25-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:2861

Zaaknummer: 200.218.305/01

Rechters: D. Aarts, M.J. van der Ven en M.D. Ruizeveld

Advocaten: J.M.C. Wessels, M. van der Bent en A.C. van 't Hek

RECHTSPRAAK

Eiser vordert afgifte van het medisch dossier van zijn zus, omdat hij een procedure wil starten om haar testament nietig te laten verklaren of te laten vernietigen. Vordering afgewezen, nu eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij over concrete aanwijzingen beschikt dat zijn zus niet in staat was haar wil te bepalen. Niet aannemelijk geworden dat door handhaving van de geheimhoudingsplicht van het medisch dossier van eiser een zwaarwegend belang wordt geschaad.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 08-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5186

Zaaknummer: C/16/462745 / KG ZA 18-402

Rechters: P.S. Elkhuisen-Koopmans

Advocaten: W.S. Santema en R.J. Kitsz

Wetsartikelen: 7:457 BW

RECHTSPRAAK

Geneesmiddelenfabrikant had niet eerder dan in 2006 in haar bijsluiter moeten waarschuwen voor de mogelijke bijwerking van gokverslaving van het geneesmiddel. Voor die tijd bekende signalen waren onvoldoende duidelijk om een dergelijk verband aan te kunnen nemen.

Eli Lilly is een farmaceutisch bedrijf dat geneesmiddelen op de markt brengt, waaronder het middel Permax. Permax is een geneesmiddel voor de behandeling van patiënten met de ziekte van Parkinson. Het werkzame bestanddeel van Permax is pergolidemesilaat. Dit activeert cellen in de hersenen die gevoelig zijn voor dopamine. Eiseres is in verband met parkinsonklachten vanaf juni 2001 Permax gaan gebruiken. Vanaf 17 mei 2002 tot 16 juli 2003 is eiseres behandeld voor haar gokverslaving. De *EU Pharmacovigilance Working Party* (PhVWP) heeft in juli 2006 aanbevolen voor alle producten die dopamine-agonisten bevatten bij de productinformatie/patiëntenbijsluiter als mogelijke bijwerking pathologisch gokken te vermelden. Eli Lilly heeft hieraan datzelfde jaar gehoor gegeven. Eiseres vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat Eli Lilly ten opzichte van haar aansprakelijk is door niet tijdig te waarschuwen tegen het risico op het ontstaan van een gokverslaving bij het gebruik van Permax en dat Eli Lilly gehouden is de als gevolg daarvan door eiseres geleden en te lijden schade te vergoeden.

Nu de verjaringstermijn van artikel 6:191 lid 2 BW is verstreken, beoordeelt de rechtbank de aansprakelijkheid van Eli Lilly aan de hand van de algemene zorgvuldigheidsnorm van artikel 6:162 BW. De rechtbank neemt hierbij het deskundigenbericht als uitgangspunt dat is uitgebracht naar aanleiding van een deskundigenonderzoek dat door de rechtbank is gelast bij tussenbeschikking. De deskundigen hebben geconcludeerd dat Eli Lilly aan haar wettelijke verplichtingen tot geneesmiddelenbewaking heeft voldaan. Daarom diende eiseres naar het oordeel van de rechtbank haar standpunt dat Eli Lilly desondanks verplicht was nader onderzoek te doen met voldoende concrete feiten en omstandigheden te onderbouwen. Anders dan eiseres betoogt zijn de deskundigen bij hun onderzoek niet voorbijgegaan aan de mogelijkheid dat in het kader van geneesmiddelenbewaking op Eli Lilly (ook) de verplichting zou kunnen rusten dat zij zelf actief onderzoek zou moeten doen naar bijwerkingen van een

geneesmiddel, maar hebben zij geconstateerd dat – uitgaande van de wettelijke verplichting tot het monitoren van de bijwerkingen – er vóór juni 2003 op grond van de beschikbare gegevens, voor Eli Lilly geen aanleiding was tot het doen van nader onderzoek naar de bijwerking van gokverslaving. Voorts heeft Eli Lilly uitvoerig onderbouwd dat, ook als zij destijds op grond van het deskundigenrapport aanleiding had gezien nader onderzoek te doen, een zelfstandig onderzoek door middel van een ‘*clinical trial*’ of een ‘*observational cohortstudie*’ praktisch niet mogelijk zou zijn geweest. De rechtbank is dan ook van oordeel dat eiseres haar stelling onvoldoende heeft onderbouwd. De rechtbank volgt daarom de conclusies van de deskundigen dat uit de beschikbare literatuur en meldingen van bijwerkingen voor Eli Lilly niet de verplichting voortvloeide om zelf nader onderzoek te doen naar het verband tussen Permax en gokverslaving. Omdat de vóór 2003 bekende signalen onvoldoende duidelijk waren om een dergelijk verband aan te kunnen nemen, was er voor Eli Lilly geen aanleiding reeds vóór 2003 een waarschuwing in de bijsluiters op te (laten) nemen. Daarbij is ook in aanmerking genomen dat Eli Lilly naar voren heeft gebracht dat het gaat om effectief waarschuwen. De rechtbank wijst de vorderingen af.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 01-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5185

Zaaknummer: C/16/440345 / HA ZA 17-471

Rechters: P. Krepel, A.E. The-Kouwenhoven en M.E. Heinemann

Advocaten: J.G. Keizer en A.Ch.H. Franken

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

werkneemster/Hemera Textiles B.V.

Is werkgever aansprakelijk voor schouderklachten naaister? Geen toepassing arbeidsrechtelijke omkeringsregel. Benoeming deskundige.

Werkneemster was in dienst van (de rechtsvoorganger van) Hemera in de periode 1 maart 2006 tot 30 november 2007 en van 5 maart 2008 tot en met 3 september 2010 op basis van tijdelijke contracten in de functie van naaister. Op 31 augustus 2009 heeft werkneemster haar huisarts bezocht in verband met klachten aan haar linkerschouder. Werkneemster stelt in de onderhavige procedure dat zij als gevolg van haar werk en de gebrekkige arbeidsomstandigheden een beroepsziekte heeft ontwikkeld. Werkneemster houdt Hemera op grond van artikel 7:658 BW aansprakelijk. Bij het bestreden vonnis heeft de kantonrechter de vordering afgewezen en werkneemster veroordeeld in de proceskosten.

Partijen verschillen van mening omtrent het antwoord op de vraag onder welke omstandigheden werkneemster haar werkzaamheden verrichtte. Op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting komt het hof tot de volgende conclusies:

- a) Werkneemster werkte in het naaiatelier van Hemera tussen 07.00 en 16.00 uur, tot 3 maart 2010 gedurende 40 uur per week en vanaf die datum 32 uur per week.
- b) Er waren iedere werkdag vaste pauzes van 09.00 tot 09.15 uur, van 12.00 tot 12.30 uur en van 15.00 tot 15.15 uur.
- c) Werkneemster verrichtte hoofdzakelijk naaiwerkzaamheden die ongeveer 90 procent van de arbeidstijd besloegen.
- d) Vanaf 2009 waren de stoelen achter de naaitafels in hoogte verstelbaar.
- e) De naaitafels konden in hoogte versteld worden na overleg met de leidinggevende.
- f) Tot augustus 2009 verrichtte werkneemster haar werkzaamheden zittend achter een naaitafel die gelet op haar lengte te hoog was.
- g) Werkneemster verrichtte daarnaast zo nu en dan knipwerk aan de kniptafel die eveneens te

hoog voor haar was.

h) Werkneemster versleepte als nevenactiviteit verder zakken met kleding in de werkruimte.

Uit hetgeen partijen over en weer hebben gesteld en hetgeen overigens ten processe is gebleken, volgt niet dat de werkzaamheden van werkneemster naar objectieve maatstaven zodanig fysiek belastend waren dat het aannemelijk is dat zij daardoor (lichamelijk) letsel heeft opgelopen. In dit verband is onduidelijk gebleven of de schouderklachten in zijn algemeenheid hun oorzaak kunnen vinden in de verrichte werkzaamheden. Dit klemte te meer nu Hemera ter betwisting heeft gesteld dat de schouderklachten van werkneemster aan de niet dominante kant aanwezig zijn en dat werkneemster tijdens een bezoek aan haar huisarts op 31 augustus 2009 in verband met schouderklachten heeft verklaard dat zij eerst sinds twee weken last had van haar schouders. Met de kantonrechter is het hof dan ook van oordeel dat in het onderhavige geval onvoldoende aanknopingspunten bestaan voor toepassing van de ‘arbeidsrechtelijke omkeringsregel’.

Werkneemster stelt dat zij haar werkzaamheden heeft moeten verrichten onder de – in haar visie – gebrekkige werkomstandigheden en dat zij ten gevolge daarvan klachten is gaan ontwikkelen en een schouderruptuur heeft opgelopen. Nu de door partijen ingeschakelde medische adviseurs verschillende opvattingen hierover hebben, heeft het hof voor het antwoord op de vraag of werkneemster ten gevolge van de werkomstandigheden nek- en schouderklachten is gaan ontwikkelen en een schouderruptuur heeft opgelopen, behoefte aan deskundige voorlichting. Het hof benoemt een orthopeed en houdt iedere verdere beslissing aan.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 20-02-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:567

Zaaknummer: 200.186.201/01

Rechters: A.M.A. Verscheure, D. Kingma en M.L.D. Akkaya

Advocaten: M.H.M. Verbeemen en H.M. Kruitwagen

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Vordering tot vergoeding van verleende zorg toegewezen. Zorg betrof een gedeeltelijke revascularisatie. Getoetst aan drie vereisten, genoemd in de verzekeringsvoorwaarden: adequate zorg, geïndiceerde zorg en niet onnodig dure zorg. Voor zover meer en/of andere criteria moeten gelden voor toewijzing van vergoeding, had het op de weg van de verzekeraar gelegen die met zoveel woorden te noemen in de verzekeringsvoorwaarden. Patiënt is een voormalig professioneel wielrenner; de aandoening komt vaker voor bij personen die op hoog professioneel niveau wielrennen. Stelling dat patiënt als alternatief voor de operatie had kunnen stoppen met wielrennen, wordt niet gevolgd, nu hij inmiddels ook in rust en 's nachts ernstig last had van de aandoening.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 31-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2018:6155

Zaaknummer: 3649451 CV EXPL 14-9654

Rechters: P.J.M. Rouwen

Advocaten: R. Visser en K.T.K. Staffhorst

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor afpersing, zware mishandeling en bedreiging door in een periode van een half jaar het slachtoffer door middel van fors geweld en bedreigingen met geweld te dwingen tot afgifte van geld, een boot en twee voertuigen. Slachtoffer heeft hierdoor blijvend letsel (loopneus en gevoelloze linkerbovenkaak) opgelopen, in combinatie met angst voor de verdachte. Toewijzing € 4.000 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 25-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2018:5982

Zaaknummer: 02-810600-16

Rechters: Kouwenhoven, Peters en Breeman

Advocaten: R. van 't Land

Wetsartikelen: 285 Sr, 302 Sr, 312 Sr en 317 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor potloodventen bij onder andere twee minderjarige meiden en stalking. Rechtbank begrijpt dat deze feiten impact hebben gehad op het welbevinden en de gemoedsrust van de slachtoffers, maar er is geen sprake van een aantasting van de personen in de zin van artikel 6:106 BW. Er is namelijk geen sprake van geestelijk letsel dat het karakter van een psychiatrisch ziektebeeld draagt. Gevoelens van angst, machteloosheid en onrust vallen hier niet onder.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 19-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:4068

Zaaknummer: 08-196310-17, 08-007579-18, 08-770111-18, 08-051175-18, 08-121053-17 en 21-004138-15

Rechters: E. Venekatte, U. van Houten en A.M. Rikken

Advocaten: P.A.Th. Lemmers

Wetsartikelen: 239 Sr, 248d Sr en 285b Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mishandeling. Benadeelde partij niet-ontvankelijk, omdat de bewindvoerder van de verdachte niet is opgeroepen. Het in dit stadium van de procedure alsnog oproepen van de bewindvoerder levert naar het oordeel van de rechtbank een te grote belasting van het strafproces op. Wel legt de rechtbank de schadevergoedingsmaatregel op (€ 400 ter vergoeding van immateriële schade).

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 17-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:7457

Zaaknummer: 13/684485-17, 13/106383-14 (tul) en 23/001164-16 (tul)

Rechters: G.P.C. Janssen, M.E. Leijten en L. Voetelink

Advocaten: Z. Nahar

Wetsartikelen: 1:441 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Verzet tegen vonnis ontbinding en ontruiming. Gedaagde kwam terug van zeer vervelende tijd in het buitenland (hij ging zijn moeder opzoeken die aldaar is overleden en hij is zelf ook ziek geworden) en ontdekte dat het door hem gehuurde was ontruimd. Gedaagde vordert onder andere immateriële schadevergoeding van € 10.000. Verzet is niet tijdig gedaan, dus verstekvonnis is onherroepelijk geworden; grond voor gevorderde schadevergoeding ontbreekt.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 12-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:8488

Zaaknummer: 6939551 CV EXPL 18-21981

Rechters: C. van Steenderen-Koornneef

Advocaten: H.W. van Yperen, E. Boot en G.T. Poot

RECHTSPRAAK

Verdeling eenvoudige gemeenschap: woning in Nederland en woning in België. Man stelt dat hij eigen vermogen heeft geïnvesteerd in de woning te België, te weten een bedrag van € 75.000 dat hij heeft verkregen uit hoofde van een letselschade-uitkering van OHRA. Koopprijs en aankoopkosten van woning waren aanzienlijk hoger dan de verstrekte hypothecaire geldlening. Gelet op de gedetailleerdheid waarmee de man zijn stelling heeft onderbouwd, de bevindingen van de notaris, en daartegenover de enkele betwisting door de vrouw dat de man niet uit eigen vermogen een bedrag van € 75.000 in de woning heeft geïnvesteerd, volgt het hof de man in zijn stelling.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 03-07-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:2894

Zaaknummer: 200.209.059/01

Rechters: A.N. Labohm, A.E. Sutorius-van Hees en F. Ibili

Advocaten: M.C. Carli-Lodder en M.N.G.N.H. Brech